

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 13 listopada 1961 r.

w sprawie urzędowego pobierania próbek materiału siewnego oraz opłat za tę czynność.

Na podstawie art. 10 ust. 3 i art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o hodowli roślin i nasiennictwie (Dz. U. Nr 10, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Próbkę do analiz przeprowadzanych w celu wystawiania urzędowych świadectw kwalifikacji nasion, świadectw zdrowotności sadzeniaków ziemniaka i międzynarodowych świadectw stwierdzających cechy materiału siewnego badanej próbki bez gwarancji jakości partii nasion (świadectwa na blankiecie niebieskim) oraz próbki do analiz przeprowadzanych w przypadkach kontrolnego sprawdzania wyników oceny kwalifikowanego lub handlowego materiału siewnego — mogą być pobierane wyłącznie przez urzędowych próbobiorców.

2. Próbkę do analiz przeprowadzanych w celu wystawiania urzędowych świadectw wartości siewnej materiału siewnego handlowego mogą być pobierane przez urzędowych próbobiorców lub przez zakładowych próbobiorców.

3. Próbkę do analiz przeprowadzanych w celu wystawiania międzynarodowych świadectw gwarantujących jakość partii nasion (świadectwa na blankiecie pomarańczowym) powinny być pobierane przez urzędowych próbobiorców będących pracownikami stacji oceny nasion, które należą do Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA), lub działających na zlecenie tych stacji.

§ 2. 1. Właściwe do spraw rolnych organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych powołują niezbędną liczbę próbobiorców oraz określają rejony i zakres działalności każdego z próbobiorców wymienionych w § 1 ust. 1 i 2.

2. Na terenie określonych rejonów, którymi powinny być tereny jednostek administracyjnych, urzędowi próbobiorky obowiązani są do pobierania próbek materiału siewnego na żądanie osób fizycznych lub prawnych.

3. Rejon działalności zakładowego próbobiorky materiału siewnego może obejmować tylko zakłady zatrudniającej go instytucji lub przedsiębiorstwa na terenie danego województwa.

4. Rejonem działalności urzędowych próbobiorców materiału siewnego, uprawnionych do pobierania próbek dla wystawienia międzynarodowych świadectw gwarantujących jakość partii nasion, jest teren objęty działalnością stacji oceny nasion należącej do Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA).

5. Zakres uprawnień urzędowego próbobiorky może być ograniczony do określonych grup i gatunków roślin rolniczych, warzywnych, ozdobnych i zielarskich.

6. Aktualne imienne wykazy próbobiorców, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, z podaniem rejonu działalności, zakresu uprawnień i miejsca zamieszkania, sporządzone przez właściwe do spraw rolnych organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych, powinny być przechowywane przez:

- 1) właściwe do spraw rolnych organy prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych,
 - 2) stacje oceny nasion i ich ekspozytury oraz stacje oceny zdrowotności sadzeniaków ziemniaka.
- Wykazy te powinny być udostępnione do wglądu wszystkim zainteresowanym osobom fizycznym lub prawnym.

§ 3. 1. Właściwe do spraw rolnych organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych przy powoływaniu próbobiorców materiału siewnego powinny przestrzegać następujących zasad:

- 1) wyznaczenie kandydatów na próbobiorców powinno odbywać się za zgodą instytucji lub przedsiębiorstwa, w których są zatrudnieni,
- 2) kandydaci na próbobiorców powinni posiadać niezbędne kwalifikacje etyczne i fachowe,
- 3) warunkiem powołania na próbobiorkę jest wysłuchanie przez niego wykładów i odbycie ćwiczeń na kursie zorganizowanym przez właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz złożenie z pomyślnym wynikiem egzaminu w zakresie znajomości przepisów i metod, które obowiązują przy pobieraniu próbek nasion i sadzeniaków ziemniaka.

2. Po zdaniu egzaminu próbobiorca składa wobec kierownika właściwego do spraw rolnych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub wyznaczonego przez niego pracownika przyrzeczenie następującej treści: „Przyrzekam spełniać powierzone mi obowiązki urzędowego (zakładowego) próbobiorcy materiału siewnego zawsze uczciwie i zgodnie z obowiązującymi przepisami, a w czynnościach swoich kierować się bezstronnością i najlepszą wiedzą. Przyjmując obowiązki próbobiorcy materiału siewnego oświadczam, że są mi znane przepisy dotyczące pobierania próbek nasion i sadzeniaków ziemniaka przeznaczonych do oceny laboratoryjnej oraz obowiązki i uprawnienia próbobiorcy materiału siewnego”.

3. Próbobiorca potwierdza przyrzeczenie podpisem złożonym na tekście tego przyrzeczenia.

§ 4. 1. Właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej zaopatruje próbobiorców materiału siewnego w imienne legitymacje, określające rejon działalności i zakres uprawnień próbobiorcy. W legitymacji powinno być podane miejsce zamieszkania próbobiorcy.

2. W legitymacji próbobiorcy zakładowego powinny być wymienione zakłady, w których próbobiorca uprawniony jest do pobierania próbek.

3. Właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej może udzielić próbobiorcy określonemu w § 1 ust. 1 i 2 doraźnego upoważnienia do wykonywania działalności w rejonie szerszym niż określony w legitymacji.

§ 5. 1. Właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej zaopatruje próbobiorcę w następujące wyposażenie, niezbędne do wykonywania jego czynności:

- 1) próbobierz ręczny,
- 2) próbobierz laskowy,
- 3) druki niezbędne dla dokumentacji pobierania próbek,
- 4) plombownicę,
- 5) pieczętkę metalową,
- 6) pieczętkę kauczukową.

2. Wyposażenie wymienione w ust. 1 wydaje się próbobiorcy przy równoczesnym złożeniu przez niego kaucji lub weksli gwarancyjnych na sumę, stanowiącą równoważność wyposażenia.

3. Próbobiorca materiału siewnego z chwilą cofnięcia uprawnień do pobierania próbek materiału siewnego zobowiązany jest niezwłocznie zwrócić właściwemu do spraw rolnych organowi prezydium wojewódzkiej rady narodowej otrzymaną legitymację oraz wyposażenie.

4. Właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej zobowiązany jest do systematycznego zapoznawania próbobiorców z wszelkimi zmianami przepisów oraz nowymi przepisami w zakresie wiadomości niezbędnych do wykonywania czynności próbobiorcy.

§ 6. Próbki nasion z partii materiału siewnego przeznaczonego do obrotu krajowego powinny być pobierane zgodnie z obowiązującymi normami państwowymi lub przepisami wydanymi w tym zakresie przez Ministra Rolnictwa, a z partii przeznaczonych na eksport — zgodnie z normami międzynarodowymi.

§ 7. Organy Inspekcji Nasiennej sprawują nadzór nad działalnością próbobiorców materiału siewnego. Nadzór ten polega w szczególności na kontroli:

- 1) przestrzegania przez próbobiorców rejonów działalności i zakresu uprawnień,
- 2) prawidłowości pobierania próbek,
- 3) wywiązywania się próbobiorców z obowiązku terminowego pobierania próbek.

§ 8. Próbobiorca nie ma prawa:

- 1) pobierać próbek w instytucji lub w przedsiębiorstwie, w których jest zatrudniony (nie dotyczy to próbobiorcy zakładowego),
- 2) pobierać próbek poza rejonem swej działalności i zakresem swych uprawnień.

§ 9. Ustanawia się następujące opłaty za pobieranie próbek materiału siewnego przez urzędowych próbobiorców:

- 1) za próbki nasion pobrane w tym samym sklepie nasiennej i w tym samym miesiącu kalendarzowym:
 - a) za pierwszą próbkę i każdą próbkę, rozpoczynającą nowy dziesięć próbek — zł 15,
 - b) za każdą z następnych dziewięciu próbek — zł 5;
- 2) za próbki nasion pobrane w tym samym magazynie nasiennej lub zakładzie czyszczenia nasion i w tym samym miesiącu kalendarzowym:
 - a) za pierwszą próbkę i każdą próbkę rozpoczynającą nowy dziesięć próbek — zł 15,
 - b) za każdą z następnych dziewięciu próbek — zł 8;
- 3) za próbki nasion pobrane w gospodarstwach produkujących materiał siewny:
 - a) za pierwszą próbkę — zł 15,
 - b) za każdą następną próbkę — zł 10;
- 4) za próbki nasion pobrane w przypadkach nie wymienionych w pkt 1—3:
 - a) za pierwszą próbkę — zł 15,
 - b) za każdą następną próbkę — zł 6;
- 5) za próbki sadzeniaków ziemniaka pobrane z plantacji lub z kopca i przeznaczone do kontroli ich zdrowotności — za każdą próbkę zł 35.

§ 10. 1. W razie pobierania próbek nasion i sadzeniaków ziemniaka przez urzędowego próbobiorcę materiału siewnego poza zwykłym miejscem zamieszkania, przysługuje mu oprócz opłat za pobieranie próbek zwrot kosztów przejazdu w wysokości przysługującej pracownikom państwowym stosownie do przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności poza zwykłym miejscem służbowym.

2. Urzędowemu próbobiorcy materiału siewnego diety nie przysługują.

3. Do uiszczenia opłat oraz zwrotu kosztów przejazdu obowiązana jest instytucja, przedsiębiorstwo lub osoba fizyczna, która wezwała próbobiorcę do pobrania próbek materiału siewnego.

4. Urzędowemu próbobiorcy materiału siewnego nie przysługują zwrot kosztów przejazdu, jeżeli otrzymał już zwrot tych kosztów od jednej z instytucji, przedsiębiorstw lub osób, dla których pobrał próbki w tej samej miejscowości.

§ 11. 1. Opłaty określone w § 9 stanowią wynagrodzenie urzędowych próbobiorców materiału siewnego za wykonywane przez nich czynności.

2. Jeżeli urzędowy próbobiorca nie może pobrać próbek materiału siewnego z winy instytucji, przedsiębiorstwa lub osoby, która go wezwała, instytucja ta, przedsiębiorstwo lub osoba zobowiązana jest do uiszczenia, niezależnie od zwrotu kosztów przejazdu, zryczałtowanej opłaty w wysokości zł 50.

3. Opłaty oraz zwrot kosztów przejazdu uiszcza się urzędowym próbobiorcom za pokwitowaniem.

§ 12. Ilekróć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) o prezydiach powiatowych rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. *St. Gucwa*